

ŽOŇ

25.ČÍSLO

ROZHOVORY

ŠTĚPÁN KRUNERT

MARTIN VALJENT:

FOTBAL V RÁJI

TÉMA

KLUBY MLADÉ KRVE

ROZHOVOR S MARKEM SUCHÝM

S ČESKÝM REPREZENTANTEM O SLÁVII I KARIÉŘE

**SLAVIA JE
NAPROSTÝ
FENOMÉN**

ÚVODNÍ SLOVO

Sportu zdar a fotbalu zvlášť.

První řádky bych rád věnoval úspěchu, který dosáhl tento čtvrtek český mistr Slavia Praha. Je to další z krásných příběhů, který sešívání napsali, a nikde není napsáno, že musí skončit - Rangers jsou atraktivní a zároveň hratelny soupeř. Ještě jednou velká gratulace do Edenu za celou redakci. Dle Vašich častých reakcí jsme rádi, že stories z tohoto velkého zápasu se Vám líbily. Každopádně ale vítejte u dalšího dílu Vašeho magazínu s tématem „kluby mladé krve“. Články se budou týkat klubů, které byly založeny v nedávné době. Sice se nikdy nebudou pyšnit historií jako kluby, které byly založeny v 19 století, ale o své místo na slunci se bijí stejně srdnatě jako organizace, které psaly historii nejkrásnější hry na světě.

Hlavní rozhovory budou dnes patřit stoperům. Jaké bylo bránit Messiho nebo Ronalda se s Vámi podělí dlouholetý kapitán FC Basilej Marek Suchý a největší hvězda RCD Mallorca Martin Valjent. Tradiční rubriku 11 žonglů absolvoval jeden ze základních pilířů sestavy pražských Bohemians Martin Dostál. Fanoušky druhé ligy pak potěší rozhovor s nadějným záložníkem Dukly Praha Štěpánem Krunertem.

Nás fotbal baví, bavte se s námi.

Jiří Dryák, spolumajitel

KONTAKT:

E-MAIL: ZONGL@ZONGL.CZ

TELEFON: +420 605 969 194

FACEBOOK: [FB.COM/ZONGLCZSK](https://www.facebook.com/ZONGLCZSK)

INSTAGRAM: [IG.COM/ZONGLFOOTBALL](https://www.instagram.com/ZONGLFOOTBALL)

WEB: ZONGL.CZ

ZAKLADATELÉ: MARTIN HANIAK, JIŘÍ DRYÁK

ŠÉFREDAKTOR ZONGL.CZ: DAVID JOCH

ŠÉFREDAKTOR MAGAZÍNU: PETR KASTNER

GRAFICKÁ REDAKCE MAGAZÍNU: MARTIN HANIAK

JAZYKOVÁ REDAKCE A KOREKTURA: ALEXANDR POPOV

REDAKCE: JAROSLAV SYROVÝ, LUKÁŠ SKUDRZYK, JAN LUKAČKO, MICHAEL SKUDRZYK, JAN KLÁSEK, ONDŘEJ ČERNÝ, TOMÁŠ DUCHEK, DOMINIK KLÍMEK, JAN BLAŽIČEK, RÓBERT HLOŽKA, JAN BRYCH, JAKUB CAJKÁŘ, VOJTĚCH VACEK

MOŽNOST SPOLUPRÁCE:

MÁTE ZÁJEM O PROSTOR PRO REKLAMU? MÁTE ZÁJEM O ZVIDITELNĚNÍ VAŠI SPOLEČNOSTI FORMOU ČLÁNKU NEBO MÁTE JINÝ NÁPAD PRO BUDOUCÍ SPOLUPRÁCI? OZVĚTE SE NA MARTIN.HANIAK@ZONGL.CZ.

Foto na titulce: FC Augsburg

DÁNŠTÍ MISTŘI MÍŘÍ K FOTBALOVÝM HVĚZDÁM

ŠTĚPÁN KRUNERT:

„Jako tým jsme si vedli velmi dobře a podařilo se nám porazit Anglii a Nizozemsko na jejich vlastní půdě.“

Z KRAJSKÉHO PŘEBORU AŽ DO PRVNÍ LIGY!

MARTIN VALJENT:

Fotbal v ráji

FOTBALOVÁ POHÁDKA JAK OD ANDERSENA

MAREK SUCHÝ:

„Slavia je v posledních letech naprostý fenomén.“

11 ŽONGLŮ MARTINA DOSTÁLA

NENÁPADNĚ VZNIKLÝ VLÁDCE BULHARSKÉHO FOTBALU

POHÁDKA O SULTÁNU A FALEŠNÉM KLUBU

Z PATÉ LIGY DO LIGY MISTRŮ

WWW.BU1.CZ

SNAŽÍME SE DĚLAT

NEJLEPŠÍ
RUKAVICE
NA SVĚTĚ

NADAČNÍ FOND

Jana Sýkory

Foto: This is Anfield

DÁNŠTÍ MISTŘI MÍŘÍ K FOTBALOVÝM HVĚZDÁM

Teď, nebo nikdy. Dánský Midtjylland hostí v odvetě čtvrtého předkola Ligy mistrů pražskou Slavii. První vzájemný duel skončil bezbrankovou remízou, v Herningu je tedy v sázce vše. Podívá se do milionářské soutěže hned po roce český tým, nebo napíší novou kapitolu svých dějin domácí?

Autor:
Jan Lukačko

Tým Jindřicha Trpišovského měl od úvodního hvězdu navrch, brzké vedení zajistil Olayinka. V 65. minutě ale srovnal Kaba. Remíza 1:1 kvůli pravidlu venkovního gólu stále nahrávala do karet sešivaným. Jenže deset minut před koncem zahrál Holeš ve vlastním vápně rukou a sudí nařídil penaltu. Míč si na puntík postavil již jednou skórující Kaba... Jenže jeho pokus mířící k pravé tyči vyrazil gólman Kolář, který se na pár momentů stal hrdinou. Hra pár desítek vteřin pokračovala, než Damir Skomina ukázal na značku pokutového kopu znovu – podle videoasistenta nestál Kolář při exekuci penalty na brankové čáře – a nabídl Midtjyllandu druhou šanci.

Dánové se jí chopili se vši parádou. Scholz opakovanou desítku proměnil a v posledních minutách hry skóre ještě navýšili Onyeka a Dreyer. Domácí zvítězili 4:1 a po 21 letech od založení klubu na ně poprvé čekaly nejlepší evropské týmy. Jaká však byla cesta až sem?

OD RAKETOVÉHO STARTU PO FINANČNÍ KRIZI

V únoru 1999 se po dlouhých deseti letech majitelé dvou rivalů, Johnny Rune za Ikast FS a Steen Hessel za Herning Fremad, dohodli na spojení těchto dvou celků v jeden. Nového herce na dánské fotbalové scéně pojmenovali FC Midtjylland, což je volně

přeložitelné jako „fotbalový klub ze středu Jutského poloostrova“. Zpočátku nebylo jasné, kde celek bude hrát, někdo chtěl domácí zápasy v Herningu, jiný v Ikastu. Vedení situaci vyřešilo tak, že se města po sezoně střídala. Až do otevření nového hřiště v Herningu v roce 2004. Midtjylland jako první klub v Dánsku prodal právo na jméno stadionu sponzorovi, své zápasy tak dnes hraje v MCH Areně, která pojme necelých dvanáct tisíc fanoušků.

Tým byl původně umístěn do druhé nejvyšší dánské ligy, ambice byly ale hned od počátku mnohem vyšší. „Cílem je do roka postoupit do Superligy, následně se usadit v nejlepší šestce a do pěti let hrát evropský fotbal,“ prohlásil hned po založení klubu Johnny Rune. Cíl č. 1 se splnil s velkým přehledem – Midtjylland se dostal do nejlepší tamní soutěže hned v první sezoně, druhou ligu vyhrál o čtrnáct bodů. Na cíl č. 2 se za dvacet let nepodařilo dosáhnout pouze dvakrát, v sezonách 2002/03 a 2005/06, kdy skončil tým sedmý. A cíl č. 3? Předkola evropských pohárů Ulvene neboli Vlci, jak je klubu přezdíváno, sice hrají pravidelně už od roku 2001, ale na základní skupinu Evropské ligy si v Herningu museli počkat až do sezony 2015/16.

Midtjylland se stal pevnou součástí fotbalu

Foto: FC Midtjylland

FANOUŠCI MIDTJYLLANDU V ZÁPASE PROTI VIBORGU

Foto: EPA

na Jutském poloostrově. Jenže v roce 2014 přišla finanční krize a vlastníci byli nuceni majoritní část klubu prodat. Vlky zachránil bývalý profesionální sázkař, analytik a majitel anglického Brentfordu Matthew Benham a svůj pohled na nejsledovanější sport světa začal implementovat i v Dánsku.

FOTBALOVÝ MONEYBALL

Benham vlastní společnost Smartodds, která na základě matematických modelů předpovídá výsledky a průběh zápasu. Do klubu přivedl specialisty na všechno možné – psychology, odborníky na kopací techniku, taktické experty. Není neobvyklé, aby hráč Midtjyllandu dostal po tréninku flash disk k domácímu studiu s videem rozebírajícím jeho hru. Nynější kouč týmu Brian Priske se dlouhodobě zabývá standardkami, od počátku jeho působení v klubu je Vlci pravidelně trénují a přináší jim to ovoce. Analytický přístup zaujímají v Herningu i co se týče transferů. Zkoumají statistiky vytipovaného hráče a pokud si jím nejsou stoprocentně jisti, do klubu ho nepřivedou. V tuzemsku si takhle našli Filipa Nováka a Václava Kadlece. Přístup á la „Moneyball“ se vyplácí, Vlci v posledních šesti letech získali tři dánské tituly a jeden tamní pohár k tomu.

Pro Midtjylland je ale také nesmírně důležitá výchova mládeže. Do své akademie přivádí talenty nejen z celého Dánska, ale také z Afriky (v Nigérii má partnerský klub FC Ebedei) či Střední Ameriky. Zhruba polovina dnešního kádru Vlků pochází z klubové akademie. Mezi světové hráče, kteří midtjyllandskou mládeží prošli, patří třeba Pione Sisto, Winston Reid, Viktor Fischer nebo Simon Kjaer. Klub také na konci minulého roku oznámil vznik nové školy pro děti od pěti let, která bude mít za cíl výchovu světových fotbalistů. Školáci jsou v ní od 7:30 do 16:30, čas je rozdělen na půl mezi klasické učení a sport. Nejen fotbal, svěřenci tu provozují i judo, atletiku, jógu či dokonce tanec. „Naším cílem je mít kolem roku 2030 vítěze Zlatého míče z naší školy,“ zmínil se jeden z ředitelů Bjorn Holm.

Tuhle sezonu se to v Lize mistrů příliš nepovedlo. Parta kolem Dreyera, Scholze, Sista nebo Sviatchenka skončila poslední za Liverpoolem, Atalantou i Ajaxem Amsterdam. Osobně však věřím, že projekt budovaný lidmi kolem Matthewa Benhama a trenéra Briana Priskeho nevidíme pod prestižními hvězdami naposledy. Dánský klub míří hodně vysoko.

ROZHOVOR

DRUHÁ LIGA

NOHEC NEBO FOTBAL? FOTBAL!

FOTO: Barbora Reichová

ŠTĚPÁN KRUNERT

Nadějný záložník pražské Dukly Štěpán Krunert (20) objevil nejen kouzlo fotbalu, ale také tradičního míčového sportu nohejbal. Přesto vždy tíhnul spíše ke kopané. A u ní také zůstal. Po podpisu profesionální smlouvy v Dukle Praha přidal k zápasům v nejvyšší soutěži také starty v reprezentačních mládežnických výběrech. Letos už to na návrat s Duklou do první ligy sice nevypadá, ale znáte to - „nikdy neříkej nikdy“.

Začnu trochu netradičně. Nohejbal je tvoje velká vášeň. Máš ale ještě vůbec čas kvůli tomu, že jsi profesionální sportovec, provozovat tento klasický český sport? Mě osobně zajímá, jak na nohejbal kouká vedení v Dukle. Nohec je sice častým doplňkovým sportem pro uvolnění zábavy, na druhou stranu u něj hrozí poranění vazů v koleni a podobně. A přeci jenom, jsi profesionál a klub si tě musí hlídat.

Nohejbal je moje velká vášeň, kdybych nehrál fotbal, tak bych určitě hrál nohejbal, hrával jsem ho od malička zároveň s fotbalem, ale fotbal byl vždy prioritou. Čas na nohejbal nemám skoro vůbec, je to dáno fotbalovým programem, který je náročný a není na nohejbal místo. Občas ho hrajeme v rámci nějaké srandy na tréninku, jinak se k tomu bohužel více nedostanu. Nohejbal je skvělým doplňkovým sportem pro fotbal jak na techniku, tak na odhad. Při nohejbalu člověk musí mít dobře protáhnuté nohy, aby mohl smečovat co nejefektivněji. A s tím je spojeno, že se u toho člověk může zranit, proto to v sezóně nehrají a hrají občas mimo ni, je to většinou na Vánoce, kdy máme všichni z rodiny volný čas a sejdem a jdeme si zahrát.

Kdy se v tobě zlomilo rozhodnutí preferovat populárnější fotbal na úkor nohejbalu? A měla vliv na tvém rozhodnutí také finanční stránka. Fotbalem se dá zajistit, nohejbalem ne.

Už od malička byl fotbal číslo jedna a no-

hejbal byl doplňkovým sportem. Vždy, když jsem mohl, tak jsem si šel zahrát nohejbal, protože mě baví, je to skvělý sport a právě neposkvřněný penězi, lidé to hrají pro zábavu. Nohejbalová komunita je malá a všichni se mezi sebou znají, je tam přátelské prostředí. Zlom nastal, když jsem podepsal profesionální smlouvu s Duklou. Na nohejbal nezbyl čas a musel jít do postranní, abych se mohl naplno věnovat jen fotbalu.

Když jsme nakousli téma fotbal a Dukla, tak u něj zůstaneme. Ptal jsem se v rozhovorech i tvých spoluhráčů Dancáka a Hadaščka na to, jestli je pro ně čest hrát v klubu tak silné historie, jako je Dukla. Jak vnímáš ty osobně bývalé klubové úspěchy a slavné hráče, jako je např. Masopust, kteří dres Dukly oblékali?

Dukla jako klub má silnou historii, dřív byla jedním z nejlepších klubů na světě, určitě si zaslouží obrovský respekt k tomu všemu, čeho dosáhla. A pro mě to je ohromná pocta hrát za klub, kterým je právě Dukla, za který hrál ve své době například Josef Masopust, který získal Zlatý míč. Ale myslím si, že v dnešní době je spíše Dukla v podvědomí starší generace a v té naší, která nezažila všechny úspěchy, kterých Dukla dosáhla, tak trochu slábne. Naše generace zná spíše kluby jako jsou Sparta, Plzeň nebo Slavie, které se momentálně pohybují na horních příčkách nejvyšší soutěže.

Ale hlavně vaše fanouškovská přízeň je v hlavním městě minimální. I když hrajete pohledný fotbal, je pokladník na Dukle rád, když má návštěva na stadionu čtyřcifernou hodnotu. Myslíš, že se to může někdy změnit, nebo bude v lidech stále zakořeněný pocit, že je Dukla protekční klub minulého režimu?

Myslím si, že když se Dukle bude dařit a bude mít výsledky, tak začne chodit více lidí. Dukla má v Praze obrovskou konkurenci, nacházejí se zde týmy jako Slavie, Sparta

„JAKO TÝM JSME SI VEDLI VELMI DOBŘE A PODAŘILO SE NÁM PORAZIT ANGLII A NIZOZEMSKO NA JEJICH VLASTNÍ PŮDĚ.“

a Bohemka, které dokážou zaujmout více lidí než Dukla. Dukla má své věrné fanoušky po celé republice, ale jsou to spíše lidé, co zažili Duklu minulé generace. Ale myslím si, že kdyby se nám podařilo dostat zpět do první ligy, tak by zájem fanoušků chodit na naše zápasy vzrostl.

Když jsme u té první ligy. Hradec Králové je zaslouženě na první pozici v druholigové tabulce. A letos jde o patro výš pouze vítěz FNL. Jak to vlastně vidíš s bojem o postup?

Na začátku sezóny, po té minulé, kde to díky koronaviru nevyšlo, byl cílem postup do první ligy, ale momentálně jsme v situaci, kde na Hradec Králové ztrácíme 8 bodů,

to není úplně situace, jakou jsme chtěli. Čeká nás ale ještě druhá polovina sezóny a nic není nemožné. Pokusíme se udělat maximum, co bude v našich silách, abychom dosáhli našeho cíle, kterým je postup do první ligy.

Postupně začínáš budovat i svoji reprezentační kariéru. Po účinkování v „18“ jsi naskočil i do dvacítky. Švýcarsko, ale hlavně Německo, Itálie, Anglie a Nizozemsko, to sis zahrál proti samým fotbalovým velmocem. Jak pro tebe osobně vyznělo srovnání se stejně nadějnými fotbalisty z těchto zemí?

Byla to pro mě ohromná zkušenost, kde jsem se mohl porovnat s hráči, kteří jsou v

Zdroj: plejer.cz

akademiích těch nejlepších klubů na světě a někteří z nich mají starty v zápasech za "A" tým. A také to byla obrovská čest reprezentovat naši zemi proti zemím jako Německo, Itálie, Anglie nebo Nizozemsko, které mají strašně velké jméno ve fotbale. Ze začátku jsem si trochu musel zvyknout na tempo hry, které bylo o něco rychlejší, než na které jsem zvyklý, hráči byli výborně vybaveni technickými dovednostmi a nebáli se chodit jeden na jednoho. Myslím si, že to byl největší rozdíl mezi nimi a námi, kde my jsme to hráli spíš více týmově a oni to hráli více individuálně. Ale jako tým jsme si vedli velmi dobře a podařilo se nám porazit Anglii a Nizozemsko na jejich vlastní půdě.

A gól proti výběru Nizozemska při našem vysokém vítězství 4:1 na jejich hřišti už byl

takovou třešničkou na dortu, vid'?

Ano, to byla. Byla to moje první trefa v reprezentačním dresu, na kterou jsem dlouho čekal a budu na to hezky vzpomínat.

Myslíš, že budeš mít místo i v rodící se „21“? Tvůj silný ročník 2000 teď díky možnosti častějšího střídání a „anglickým“ týdnům získává mnoho zkušeností v naší nejvyšší soutěži, ty jsi v současné době druholigista. Znevýhodňuje tě to proti tvým kolegům?

Máme silný ročník, spoustu hráčů nastupuje v první lize, kde získává cenné zkušenosti. Ale myslím si, že i druhá liga má svoji kvalitu, také získávám cenné zkušenosti. Myslím si, že když budu pořád na sobě pracovat a podávat dobré výkony, tak nic není nemožné a mohl bych se objevit v kádru "21".

Z KRAJSKÉ PŘEBORU AŽ DO PRVNÍ LIGY!

Autor:
Jan Brych

I v českém prvoligovém rybníčku nalezneme tým, jehož historie nesáhá ani do minulého století. Klub MFK Karviná byl založen teprve v roce 2003, ale od té doby letí křivka jeho úspěšnosti strmě vzhůru. Vždyť v nejvyšší fotbalové soutěži působí již pátou sezónu a má za sebou vydařený podzim se ziskem 20 bodů. Co předcházelo vzniku slezského oddílu a jaká byla cesta z krajského přeboru až do první ligy?

MFK za svou krátkou historii dosáhl značných úspěchů. Vrcholem byla vydařená sezóna 2015/16 a postup do 1. ligy, ve které setrvává dodnes. Kromě toho se klubu daří vychovávat hráče do velkého fotbalu. Mezi odchovance patří například brankář Jan Laštůvka, bývalý reprezentant Radek Slončík nebo talentovaný Ondřej Lingr. Jak to ale s fotbalem v okolí Těšínska začalo?

ZAČÁTKY FOTBALU NA KARVINSKU

Fotbal v organizované formě zažil v Karviné svůj boom po první světové válce. Ve 20. letech minulého století vznikl na území města velký počet klubů, který se odvíjel od etnické různorodosti obyvatel.

Po roce 1945 převažovaly na území těžařské metropole české a polské celky, a to vlivem geopolitické situace. Z těch polských byl nejznámější PKS Polonia Karwina. Z českých lze vyzdvihnout SK Fryštát, který je prvním předchůdcem dnešního MFK. Jeho činnost započala v roce 1924 a za největší úspěch lze považovat 1. místo ve fotbalové župě z roku 1936.

V rámci trendu „optimalizace“ sportovního života prosazovaného vládnoucí komunistickou garniturou byl SK Fryštát v roce 1963 sloučen s klubem Tatran Ráj. Tímto spojením vzniká subjekt TJ NHKG Karviná, který je druhým přímým předchůdcem dnešního ligového MFK. V roce 1969 byla navíc dokončena výstavba nového stadionu, na němž hrají bílo-zelení dodnes.

Pod názvem TJ NHKG působil karvinský klub až do roku 1993, kdy došlo k přejmenování na TJ Jäkl Karviná. Tento tým se objevoval v soutěžích krajské úrovně až do roku 2003, kdy od zanikajícího FC Karviná převzal mládežnické kategorie a přejmenoval se na Městský fotbalový klub Karviná. S cílem zabránit zániku kopané na území města tak započala dosavadní úspěšná éra karvinského fotbalu.

Z FINANČNÍ KRIZE AŽ K POSTUPU DO 1. LIGY!

Po přejmenování na MFK Karviná došlo k profesionalizaci celého klubu. Problémem však byla tíživá finanční situace zapříčiněná zadlužením bývalého spolku FC Karviná. Po stabilizování se dostavily i první sportovní úspěchy.

Postup z krajského přeboru do divize na sebe nenechal dlouho čekat, povedlo se to v sezoně 2003/04. O dva roky později hrál MFK už 3. nejvyšší českou soutěž. Následující rok 2008 byl pro slezský celek klíčový. Od B týmu Sigmy Olomouc se podařilo získat práva na účast ve 2. lize a bylo uzavřeno důležité partnerství se společností OKD. Tyto dva aspekty měly velký vliv na zahájení rekonstrukce stadionu, která byla dokončena v roce 2016.

Ambice slezského klubu byly jasné - co nejdříve postoupit do 1. ligy. Podařilo se je naplnit v sezoně 2015/16, kdy kádr pod vedením zkušeného kouče Jozefa Webera dokázal 2. ligu vyhrát se ziskem 59 bodů, jarní nepo-

VÝSTAVBA STADIONU DOKONČENA V ROCE 1969

Foto: Adéla Klepalová / Žongl

„CHCEME SE PREZENTOVAT ÚTOČNOU HROU, JEN MUSÍME PROMĚŇOVAT ŠANCE. CELÁ SEZÓNA BUDE NÁROČNÁ, ALE KOSTRU TÝMU MÁME DOBROU. I PROTO VĚŘÍM, ŽE USPĚJEME.“
HLAVNÍ TRENÉR JURAJ JARÁBEK K PLÁNŮM KARVINÉ NA PROBÍHAJÍCÍ SEZÓNU

razitelností a 16 čistými konty. Triumf bílo-zelených znamenal historický postup do nejvyšší soutěže.

A co víc, Slezané se stali jejím stálým účastníkem. Ligová sezóna 2020/21 je pro ně v pořadí už pátou. Pravdou je, že kromě první sezóny 2016/17, kdy obsadili 10. místo se ziskem 34 bodů, se vždy zachránili až na poslední chvíli. Nicméně ligu stále hrají a v letošní sezóně má MFK šanci atakovat své dosud nejlepší umístění. Po 16 odehraných zápasech má na kontě 20 bodů a drží zatím 11. místo.

Podle současného trenéra Juraje Jarábka se chce Karviná do budoucna prezentovat kvalitní útočnou hrou a pokud to půjde, dívat se v tabulce spíše před sebe než na spodní sestupová patra. Nezbyvá než jí přát hodně štěstí!

Foto: Adéla Klepalová / Žongl

MARTIN VALJENT: FOTBAL V RÁJI

Autor:
Petr Kastner

Rodák z Dubnice nad Váhom Martin Valjent (25) měl to štěstí zahrát si proti jednomu z nejlepších hráčů planety, i když v tu chvíli mu to tak úplně nepřišlo. Ale byl pevnou součástí kádru účastníka jedné z pěti nejlepších světových lig, a to se počítá. Po neskutečné euforii z trochu nečekaného postupu sice přišel opětovný pád do druhé ligy, přesto je v dresu RCD Mallorca nadmíru spokojen. Jak by také ne. Jeho tým je znovu na špici tabulky a on sám je jedním z nejlepších hráčů prozatímní sezony. A ještě k tomu jako bonus - žije přece v ráji!

Tobě osobně se v dresu Mallorky velmi daří, 36 odehraných utkáních v loňské sezóně a až na malé výjimky s plnou porcí minut na kontě je toho tým největším důkazem. Letos exceluješ i v druhé lize, po podzimu jsi v nejlepší jedenáctce celé soutěže. Vyhovuje ti tamní styl fotbalu, nebo si umíš sám sebe představit i v tvrdších ligách?

Co se týká Mallorky, tak já jsem tu spokojený od té doby, co jsem sem přišel. Myslím, že postupem času jsem si vybojoval místo i v kabině a mezi lidmi se v klubu cítím velmi dobře. Myslím, že sám jsem nečekal, že bych se ve španělském fotbale dokázal prosadit. Nakonec je to pravda. Možná bych v budoucnosti rád vyzkoušel i jinou ligu. I když ve Španělsku bych rád co nejdéle pokračoval.

Minulá sezona v La Lize byla pro Mallorcu jistě zklamáním. Prakticky celou dobu jste byli na chvostu tabulky. Jediné vítězství zvenku přišlo proti slabému Eibaru. Byla právě neschopnost vozit tři body ze hřišť soupeřů podle tebe tím hlavním důvodem sestupu?

Já bych to necharakterizoval jako nějaký neúspěch nebo jako katastrofu. Samozřejmě, nesplnili jsme cíl, který jsme si dali. Ale mě šlo o to, že klub postoupil z třetí ligy do druhé, hned nato z druhé do první. Klub nebyl ani finančně, ani hráčsky na úrovni první ligy. Byl to v podstatě boj od začátku do konce. Mužstvo vlastně zůstalo z třetí ligy víceméně pohromadě. Což na jednu stranu vytváří tuto skvělou rodinnou atmosféru, která tu panuje. Ale na druhou stranu je to přece jen rozdíl. První liga je o de-

Foto: Reuters

Inkasovat devět gólů ve dvou zápasech je pro obránce velmi zlá vizitka. Je náročné to vstřebat. Ale přijmete to jako fakt. A rozdíl kvality se nedá ani popsát. - O soubojích s Messim

tailech a o té kvalitě, ta je opravdu o dost vyšší. Možná tam bych hledal nějaký problém. A skoro bych mohl říct, že jsme nebyli na takové úrovni, abychom ligu zachránili. I když jsme od toho nebyli daleko. Skoro všechny zápasy venku jsme nedokázali naplno bodovat a určitě tomu nenapomohla ani ta závěrečná situace s covidem. V domácích zápasech jsme dokázali někdy zdolat i těžší soupeře. Byla to dobrá zkušenost pro mě osobně i pro celou Mallorku. I když trochu nečekaná. A o to méně jsme byli na tu první ligu připraveni.

Doma se vám přitom vcelku dařilo. Porazili jste dokonce Real Madrid a Villarreal a nasázeli jste 4 góly Valencií.

Měli jsme i v předcházející sezoně v druhé lize v domácím prostředí vynikající výsledky. Díky prostředí fanoušků a díky našemu hernímu stylu nám více vyhovovalo hrát doma. Dokázali jsme porazit tyto velké soupeře a to byl pěkný zážitek. Pro nás to bylo důležité i do tabulky. Když nám někdy vyšli detaily, ty rozhodující věci, tak jsme dokázali porazit i takovéto soupeře nebo vstřelit mnoho gólů. Čtyři Valencií, pět Celta Vigo. Ale nebyla to stabilní část naší se-

zony. Jak jsem už říkal, ve venkovních zápasech jsme prakticky nebodovali. A v takové lize musíte bodovat doma i venku. Koneckonců záchrana se rozhodovala v předposledním zápase. My jsme z 1-0 nakonec prohráli 1-2 a naše šance na záchranu nebyla pak už žádná.

Když už jsme nakousli téma Valencií, Martine, buď prosím upřímný: Jak moc tě mrzí nakonec neuskutečněný přestup k „Netopýrům“?

Já beru věci vždy jako realitu a neřeším to, co a jak mohlo být. Jsem hráčem Mallorky a jsem tu velmi šťastný. Máme před sebou nový velký cíl, což je opětovný návrat do první ligy. Bude to samozřejmě velmi těžké. Proto neřeším, co mohlo nebo nemohlo být. Pokud se věci neuskuteční, tak se jimi nezaobírám dál. Soustředím se na to, co je, a snažím se dělat věci, jak nejlépe umím. V tomto případě to je další sezona na Mallorce a věřím, že bude co nejuspěšnější.

Hrál jsi oba zápasy proti slovní Barceloně. Jaké je vlastně bránit Messiho? Jen pro doplnění, Barca vám ve vzájemných

utkáních nastřílela celkem 9 branek, sama argentinská superstar skórovala 4x a na další dvě branky nahrála.

Dá se na to odpovědět ze dvou pohledů. První je ten, že máte možnost hrát proti jednomu z nejlepších mužstev na světě a proti nejlepšímu hráči na světě. V obou případech jsme hráli proti Barceloně, když měla "lehčí" víkend, kdy nehráli nic mezi tím. Při tom prvním zápase Messimu dokonce dávali Zlatý míč, takže byl velmi namotivovaný. Na druhou stranu si uvědomíte, že je jeho level je úplně někde jinde. A i když uděláte věci nejlépe, jak dokážete, tak to vůbec nestačí. Přirovnal bych to k takovému pocitu impotence, jestli se to tak dá říct. Je o myšlenku dopředu a po té technické stránce si dělá, co chce. Je to nakonec i o mužstvu, a Barcelona je, jaká je. Už v minulé sezoně byla na vyšší úrovni než tento rok. Takže jsme pocítili tu nejvyšší kvalitu a bylo to velmi náročné a nepříjemné. Inkasovat devět gólů ve dvou zápasech je pro obránce velmi zlá vizitka. Je náročné to vstřebat. Ale přijmete to jako fakt. A rozdíl kvality se nedá ani popsat.

Jak moc velký je rozdíl v kvalitě mezi první a druhou ligou ve Španělsku? Po půlroce odehraném v Segunda División už můžeš jistě srovnávat.

Odehrál jsem většinu své kariéry v druhé italské nebo španělské lize. Ta první španělská má obrovskou kvalitu. I taktickou. Hráči trestají i za tu nejmenší chybu. V té druhé lize je to samozřejmě někde jinde. Je možná i fyzicky méně náročná, i když je pravděpodobně běhavější. Je v ní více prostoru na manévrování. I těch rozdílových hráčů je v druhé lize méně. Ale druhá liga ve Španělsku má také vysokou herní kvalitu. To je možná jeden z těch rozdílů, protože jsme jako nováčkové, i většina hráčů celkově, neměli prakticky žádné zkušenosti s první ligou. Tak jsme na to doplatili. Mnoho penalt zapískaných po VARu nebo jiné, menší detaily. Takže rozdíl mezi ligami tam určitě je. Španělská první liga je velice náročná. První čtyři mužstva jsou světová, ale i všechna ostatní mají vysokou technickou a fyzickou kvalitu.

Jak vlastně snášíš prakticky každotýdní přelety ze souostroví Baleár na pevninské Španělsko? Je to pro tebe už rutina?

Samozřejmě, už když jsem sem přišel, tak jsem věděl, že jinak než letadlem se asi pohybovat nebudeme. Už se to stalo rutinou. Je to o mnoho pohodlnější než cestovat na některé zápasy velmi dlouho autobusem. Takže je to moc fajn, mně to vyhovuje a s létáním nemám nejmenší problém.

Foto: Miquel A. Borrás

Moře, pláže a sluníčko. Lidé platí nemalé peníze za to, co ty zažíváš skoro každý den. Dokážeš si představit přestěhovat se na Mallorcu nastálo? Nejen ze sportovního hlediska, ale i z pohledu kvality života?

Určitě, co se týká kvality života, tak Mallorca je opravdu takovým rájem. Co se týká podnebí i toho, jak na ostrově všechno funguje. Beru to určitě jako možnost, bylo by skvělé mít možnost žít na takovém ostrově. Ale to teď neřeším, uvidím, kam mě kariéra časem zavede. A jestli bych se opravdu dokázal v životě adaptovat na tento španělský životní styl? Není to nějak těžké, ale samozřejmě z optiky budoucnosti se může mnoho věcí změnit. Takže zatím to neřeším, ale byla by to velmi pěkná možnost a určitě bych se nebránil.

Vím, že jsi velký sportovec a profesionál, ale nedá mi to, nezeptat se tě: Měl jsi možnost trošku poznat noční život na Ibize?

Na Ibize či Mallorce?

Teď jsem měl opravdu na mysli Ibizu. Mallorca má určitě také rušný noční život, ale Ibiza je myslím ještě trošičku divočejší.

Tak to určitě, ale můžu ti to potvrdit jen z toho známého, že "kamarádi povídali". Já osobně jsem na Ibize ani na jiném baleárském ostrově nebyl. Ani na Menorce, ani na Formentěře. Takže, nevím. Ale byl jsem na Mallorce ještě dříve dvakrát na dovolené a je to velmi příjemné prostředí pro dovolenou, i co se týče toho nočního života. Na Ibize jsem tedy zatím nebyl, ale vždy jsem plánoval z cestovatelského pohledu navštívit ostatní baleárské ostrovy. Asi ne kvůli těm diskotékovým záležitostem. Ale člověk nikdy neví, myslím že součástí každého mladého člověka je i zábava, diskotékou Ibizu jsem ale zatím nevyzkoušel.

Pojďme k reprezentaci. Vzhledem ke tvým dlouhodobě výborným výkonům je s podivem, že máš v národním výběru Slovenska odehráno pouze 7 zápasů.

Samozřejmě, reprezentace je vždy o tom, aby mužstvo fungovalo po kupě a aby hráli ti hráči, kteří tam pasují. Já jsem se zatím do základní sestavy nezařadil, beru to jako fakt. Dostal jsem se do mužstva v rozběhnuté kvalifikaci, kdy už byli někteří hráči více sehraaní. Debutoval jsem na pravé obraně, kde to tedy maximálně nevyšlo.

Foto: Profimedia

Foto: Twitter.com

V POHÁROVÉM ZÁPASE S DEPORTIVO LA CORUÑA, KDY MALLORCA SLAVILA POSTUP I PO PROHŘE V PRVNÍM ZÁPASE 2:0. ODVETNÉ UTKÁNÍ MALLORCA ZVÍTĚZILA 3:0.

A myslím si, že jsem doted' v reprezentaci nedokázal podat takové výkony jako na klubové úrovni. Slovensko má mnoho kvalitních stoperů. Já budu poctivě pracovat v klubu, a pokud přijde šance v reprezentaci, tak se ji budu snažit využít o mnoho lépe než doted'. Samozřejmě je to něco, co bych moc chtěl. Reprezentační zápasy za moji zemi, to je ve fotbale to nejvíc a každý den pracuji i kvůli tomu, abych tu šanci měl. Takže budu trpělivě pokračovat nejlépe, jak dokážu, a věřím, že časem budu podávat takové výkony, abych trenéry dokázal přesvědčit.

Jsi velmi skromný, máš na základní sestavu Slovenska po boku Škriniara. Určitě je tvým cílem být v kádru Slovenska pro nadcházející ME. Jak bys hodnotil své šance na nominaci z tvého pohledu?

Já to vidím spíše tak nějak realisticky. Snažím se věci, ať jdou lépe nebo hůře, zana-

lyzovat a být hlavně upřímný sám k sobě. Hledat chyby tam, kde jsou, abych na nich mohl pracovat. Co se týká nejbližšího srazu na kvalifikaci na MS nebo na nadcházející ME, tak jsem šťastný, že jsme se tam dokázali kvalifikovat. A jak vidím svoje šance? Myslím, že ve fotbale je to vždy tak nějak o té aktuální formě a v první řadě o zdraví. Takže se budu snažit udělat vše pro to, abych byl v té nejlepší formě. Abych trenérům dal důvod k tomu, dostat se tam, aby se mnou mohli počítat. Jak jsem říkal, je nás na Slovensku poměrně vysoké množství kvalitních stoperů. Já se budu snažit být tím, který se tam dostane. Jako vždy přes pravidelnou práci v klubu. Rovněž tomu může pomoci i nějaký klubový úspěch. Takže tak nějak to vidím. Myslím, že ME je opravdu krásný zážitek pro každého fotbalistu. Už to nechám na trenérech, jak se rozhodnou. I co se týče nejbližších kvalifikačních zápasů.

FOTBALOVÁ POHÁDKA JAK OD ANDERSENA

Autor:
Petr Kastner

Foto: FC København

Foto: FC København

Klub vznikl sloučením dvou dříve velmi úspěšných celků, a to sedminásobného mistra Dánska, vyznávající černobílé barvy, Boldklubben 1903 a modrobílého Kjøbenhavns Boldklub, který měl na svém kontě titulů dokonce patnáct, včetně toho historicky úplně prvního.

Cesty osudu jsou nevyzpytatelné. Svě o tom ví mnoho fanoušků a příznivců fotbalových klubů. Je jich totiž dost, kteří přišli o existenci svého milovaného týmu. Jenže jak se říká, vše zlé je pro něco dobré. Jsou totiž i případy, kdy konec jedné éry znamená příchod druhé, možná ještě úspěšnější. Jedním z takových případů je Football Club København.

FC Kodaň má, i přes svojí krátkou historii, největší fanouškovskou základnu v zemi. Průměrná domácí návštěva poslední dekádu nikdy nešla pod deset tisíc. Jen v jedné sezoně na tom byl o pár stovek v průměru lépe odvěký rival, další kodaňský velkoklub - Brøndby. Návštěvy se pohybují v dlouhodobém měřítku kolem 13 až 17 tisíc fanoušků. Vzhledem k podobným návštěvám i na Brøndby je trochu překvapující, že byť má Dánsko zhruba o polovinu méně obyvatel než Česká republika, tak celkově jak v Kodani, tak i v jiných destinacích chodí na zápasy v průměru více diváků než u nás.

Vraťme se k divákům chodícím na domácí stadion FC Kodaň. Jeho název je Parken a má kapacitu pohybující se kolem 38 000 diváků. A důvod, proč na FC chodí tolik příznivců, i když je to velmi mladý klub, je vlastně prozaický. Klub totiž vznikl sloučením dvou dříve velmi úspěšných celků - sedminásobného mistra Dánska, vyznávajícího černobílé barvy, Boldklubben 1903 a modrobílého Kjøbenhavns Boldklub, který měl na svém kontě titulů dokonce patnáct, včetně toho historicky úplně prvního. A právě početná fanouškovská základna druhého jmenovaného prostě jednoduše pře-

šla pod křídla nově vznikajícího hegemonu dánské Superligy. Krok to byl vcelku logický, KB měl sice obrovskou tradici, dokonce byl nejstarším neanglickým týmem vůbec (fotbal se v něm hrál už od roku 1879) a měl i velké množství fanoušků, zato finanční stránka byla po mnoho let nejistá a klubu se nepodařil v 80. letech dvacátého století přechod k profesionalismu. Oproti tomu B 1903 byl sice zajištěný stabilní klub hrající nejvyšší soutěž, zato příznivců mnoho ne-

FC Kodaň má, i přes svojí krátkou historii, největší fanouškovskou základnu v zemi. Průměrná domácí návštěva poslední dekádu nikdy nešla pod deset tisíc.

-měl. Na jeho utkání chodilo kolem 2 tisíc diváků. A celý klub byl závislý na financích Alexe Friedmanna. Ten ovšem nebyl schopen zaručit delší sponzorování. Spojení A-týmů oběma celkům tak přineslo nový svěží start.

Je jistou raritou, že hned první účinkování v nejvyšší dánské lize skončilo v ročníku 1992/1993 premiérovým titulem. A tím to rozhodně neskončilo, ba naopak. I když následujících několik sezón se mistrem FC nestal a musel vzít zavděk dvěma vítězstvími v domácím poháru (1994 a 1997), v roce 2001 nastává zlom a ze Lvů (dánsky Løverne) se stává opravdu dominantní klub na tamní scéně. FC Kodaň se postupně stala držitelem dalších dvanácti ligových triumfů a šesti pohárových vítězství.

K tomu přidala čtyři účasti ve skupinové fázi prestižní Ligy mistrů. Jednou ze skupiny FC Kodaň dokonce postoupila do vyřazovací části. Zde v šestnáctifinále hraném na dva zápasy po domácí prohře 0-2 a čestné remíze 0-0 na Stamford Bridge nestačila na slavnou Chelsea. Další velký úspěch přišel v minulé sezoně, kdy se Lvi dostali do čtvrtfinále Evropské ligy. Tam nestačili ve zvláštním ročníku poznamenaném pandemií koronaviru na další anglický celek Manchester United.

Pokud bude kodaňský FC hrát takový fotbal i nadále, o budoucím vládcu nejen Kodaně, ale celého dánského fotbalu nebude nejmenších pochyb. Fanoušci Brøndby totiž musejí, co se výsledků posledních dvou dekád týče, zatím pouze blednout závistí.

ČEŠI A SLOVÁCI V KODANI

ZDENĚK POSPĚCH

3x mistr, 1x vítěz poháru, v roce 2014 zvolen fanoušky do historicky nejlepší jedenáctky na postu pravého obránce.

LIBOR SIONKO

2x mistr, 1x vítěz poháru

MICHAEL LÜFTNER

1x mistr

JÁN GREGUŠ

1x mistr, 1x vítěz poháru

DENIS VAVRO

1x mistr

.pepper..field

Grilovačky se blíží, tak si udělejte zásobu kvalitního pepře navíc v super akci

3+1

www.kampotskypepr.cz

SLEDUJ NÁS

NA SOCIÁLNÍCH SÍTÍCH

„SLAVIA JE V POSLEDNÍCH LETECH NAPROSTÝ FENOMÉN.“

Jste kapitán mužstva v jednom z nejlepších týmů v zemi, o zařazení do sestavy nemusíte přemýšlet, ale co když je to málo? Co když se ozve tým ze špičkové soutěže, který však místo bojů o trofeje a Evropské poháry hraje o záchranu a jako „bonus“ k tomu všemu řeknou - nic jisté tu mít nebudeš, protože konkurence je tu přinejmenším jednou taková? Kdekdo by zvolil pohodlnější variantu a měl své jisté. Obránce se čtyřiačtyřiceti starty se lvíčkem na srdci Marek Suchý zvolil sportovní výzvu. Nejen o ní v následujícím rozhovoru:

Autor:
Jiří Dryák

Foto: Profimedia

Marku, když řeknu 14.5. 2005, utkání v Příbrami, tvoje premiéra v lize, Pavel Kuka v 90. minutě dává gól na 0-1. Co se ti vybaví?

No, to jsi pěkně zabrousil do historie (úsměv). Vybaví se mi splněný sen, zápas za áčko Slavie v lize, prostě super krásná vzpomínka, začátek všeho. Bylo to období, kdy jsme s pár klukama z dorostu trénovali s áčkem několik týdnů. Přišly karetní tresty, někdo vypadl a trenér na nás ukázal. Já jsem hrál defenzivního záložníka, na stoperu nastoupil Jirka Studík a nastoupil i Milan Černý, můj velmi dobrý kamarád, se kterým se znám od osmi let. Velké vzpomínky.

Dva roky po tvém debutu Slavia zažívá nové období - dva tituly, Liga mistrů, nový stadion. Předpokládám, jedno z nejúspěšnějších období tvé kariéry. V čem byla hlavní síla týmu, že se povedlo tolik skvělých věcí najednou?

To období bylo krásné pro mě jako slávistu, od malička jsem za žádný jiný klub nehrál, tak tohle bylo... (přemýšlí). Dlouho se mluvilo o Lize mistrů, několikrát se to nepovedlo, dlouhé čekání i na titul a najednou se nám to povedlo a já byl toho součástí. Pro mě jako pro odchovance to byla pohádka.

Vážil jsem důvěry, kterou jsem dostával od trenéra, parta byla skvělá, to k tomu patří. Měli jsme samozřejmě i štěstí, to k úspěchu samozřejmě potřebuješ hlavně na mezinárodní úrovni. Byli jsme dobrá parta, chtěli jsme hrát fotbal po zemi, dominovat na balonu. Byl to mix všech těchto věcí.

Moment, který to dlouhé čekání zlomil, byl dvojzápas s Ajaxem Amsterdam. Obrovská vzpruha pro klub. Právě v té době se hodně diskuzí neslo v tom smyslu, že kdyby se postup nepovedl, tak na tom Slavia bude finančně opravdu hodně špatně. Byl cítit tlak, že hrajete skoro o existenci klubu, protože v tu dobu výplaty včas rozhodně nechodily?

My jsme po prvním zápasu, kdy jsme si přivezli výhru 0-1 hlavně díky Vaňousovi, který čaroval, do té odvety nastupovali komfortně. Já jako mladý kluk tyhle věci okolo klubu vůbec nevnímám, to šlo absolutně mimo mě. Já se soustředil jen na zápas. Samozřejmě, bylo to obrovské utkání, hrálo se o Ligu mistrů, ale tyhle věci jsem nevnímám, jen jsem se soustředil na výkon, aby se to povedlo. Ta odvěta byla velká euforie, povedlo se nám dát gól, Ajax musel celý zápas dotahovat. to nám hrálo do karet. A když dal Stenly druhý gól, to mi naskakuje

husí kůže i teď, to je nepopsatelné.

Nicméně sešívání etapa v zimě 2010 skončila, šel jsi do Spartaku Moskva, ale ne na přestup, bylo tam hostování s opcí. Jak to bylo náročné, protože se asi shodneme, že hráč, který nemá své jisté, musí makat o to víc, aby ho klub nakonec koupil?

Po pěti sezonách ve Slavii jsem ten krok, jít ven, chtěl udělat. Dostal jsem nabídku ze Spartaku, v tu dobu byli jako jediní velice konkrétní. Při těch jednáních jsem věděl, že je tam trenér, který se nebojí dávat šanci mladším hráčům, věděl jsem, že se budou hrát evropské poháry, potenciál tam byl velký. Máš pravdu, že to bylo s opcí, ale už při jednáních mi bylo řečeno, že do toho půjdou a opce bude uplatněna, takže nad tím jsem nepřemýšlel.

O Rusku se říká, že je to země neomezených možností. Jaký je tedy život v Moskvě? Jaká byla tvá oblíbená místa?

Zvykli jsme si rychle. Měl jsem s sebou přítelkyni, rok přede mnou odešel do CSKA

Tomáš Necid, takže jsme spolu samozřejmě byli v kontaktu, pomohl mě v začátcích. Našel jsem si pár oblíbených restaurací, pár míst na procházky, bylo to dobré. Rád jsem chodil na Rudé náměstí a nakonec jsem tam požádal manželku i o ruku, takže k tomu mám vřelý vztah. Samozřejmě je to úplně jiný svět, ale já ani přítelkyně jsme nikdy nepropadli tomu velkému luxusu, která Moskva taky nabízí. Máme rádi obyčejné věci. Já jsem tam byl kvůli fotbalu, takže jsem byl rád, že nastupuju, že jsem si vybudoval pevnou pozici v týmu a hlavně - pravidelná účast v Evropě. To mě naplňovalo.

Další tým, kde jsi zanechal podle mého hlubší stopu, je FC Basilej. Čtyřikrát jsi zvedl nad hlavu pohár pro mistra, ale já se zeptám jinak: Je ve Švýcarsku podobně vyhrocený zápas, jako moskevská derby s Dynamem nebo s CSKA?

Pro mě osobně jako pro odchovance je Slavie proti Spartě prostě jedinečné a největší derby. V Rusku to bylo s CSKA na stadionu

”

PŘI JEDNÁNÍCH MI BYLO ŘEČENO, ŽE DO TOHO PŮJDOU

FOTO: Štěpán Černý

Lužníky. Přišlo i 80 tisíc lidí, to bylo úžasné. Ve Švýcarsku Young Boys Bern, ale to byla spíš sportovní rivalita, protože hráli nahoře jako my. Ale pro Basilej byl největší zápas s FC Curych, tam to člověk pocítil, že to pro fanoušky znamená hodně. Na tréninku nám visel vzkaz nebo nás přišli osobně povzbudit na předzápasový trénink s dýmovicemi, lidi tím žili.

Já musím zmínit asi největší úspěch, co se vám s Basilejí povedl, a to postup do osmifinále, kde vás sice vyřadilo Porto, ale ve skupině, ze které jste postoupili, byly Real Madrid, Liverpool a Ludogorets Razgrad. Neumím se zeptat jinak než - jak se vám to povedlo?

(smích) Vypadá to neuvěřitelně, jo? Bylo by to určitě ale i tím, že Liverpool v tu dobu měl celkem hluché období, i v lize strádali. Nám se povedlo je porazit doma, v tu chvíli jsme měli náskok. Samozřejmě s Realem nikdo body nezískával. Pak se rozhodovalo v šestém zápase na Liverpoolu, stačila nám remíza, oni museli vyhrát. Takže Anfiel, zápas o všechno, atmosféra neskutečná, plný dům. My jsme tam jeli právě s tím, že to není takový válec jako kdykoliv jindy. Povedlo se nám v první půli jít do vedení, takže ideální scénář. Pak jsme poctivě brá-

nili, oni nebyli schopni se do nás dostat, navíc od 50. minuty hráli v deseti. Deset minut před koncem Steven Gerrard dal z přímáku Vaclošovi gol nechytatelně do šibenice na 1-1 a ty poslední minuty i v deseti nás zamáčkli. Byl to kolotoč, ale už jsme to ukopali.

Ještě se u té skupiny zastavím. Co zápasy s Realem Madrid, protože když se člověk podívá na soupisku z té doby, úplně bídny tým to nebyl?

(úsměv) Pro mě jako pro obránce útočná vozba Bale, Benzema, Ronaldo, to byl fofr samozřejmě, ale i jak skvěle hráli, doplňovali se navzájem, otvírali si prostory, náběhy... Velká škola, velký zážitek. A zezadu samozřejmě Sergio Ramos. Vidět ze hřiště, jak řídí a organizuje obranu, to je to samý. Hned první zápas ve skupině jsme hráli u nich, tak jsme zkoušeli hrát takový 3-6-1, takže kolikrát jsme byli vzadu sami. Měli jsme portugalského trenéra Sousu, který to chtěl hrát otevřeněji a z kontrů nás trestali. Těžko bránitelné. Doma jsme prohráli jen 0-1, měli jsme i nějaké možnosti, se štěstím jsme mohli něco uhrát, ale byl to fofr.

Vy jste s Basilejí byli zvyklí na Evropu, ale

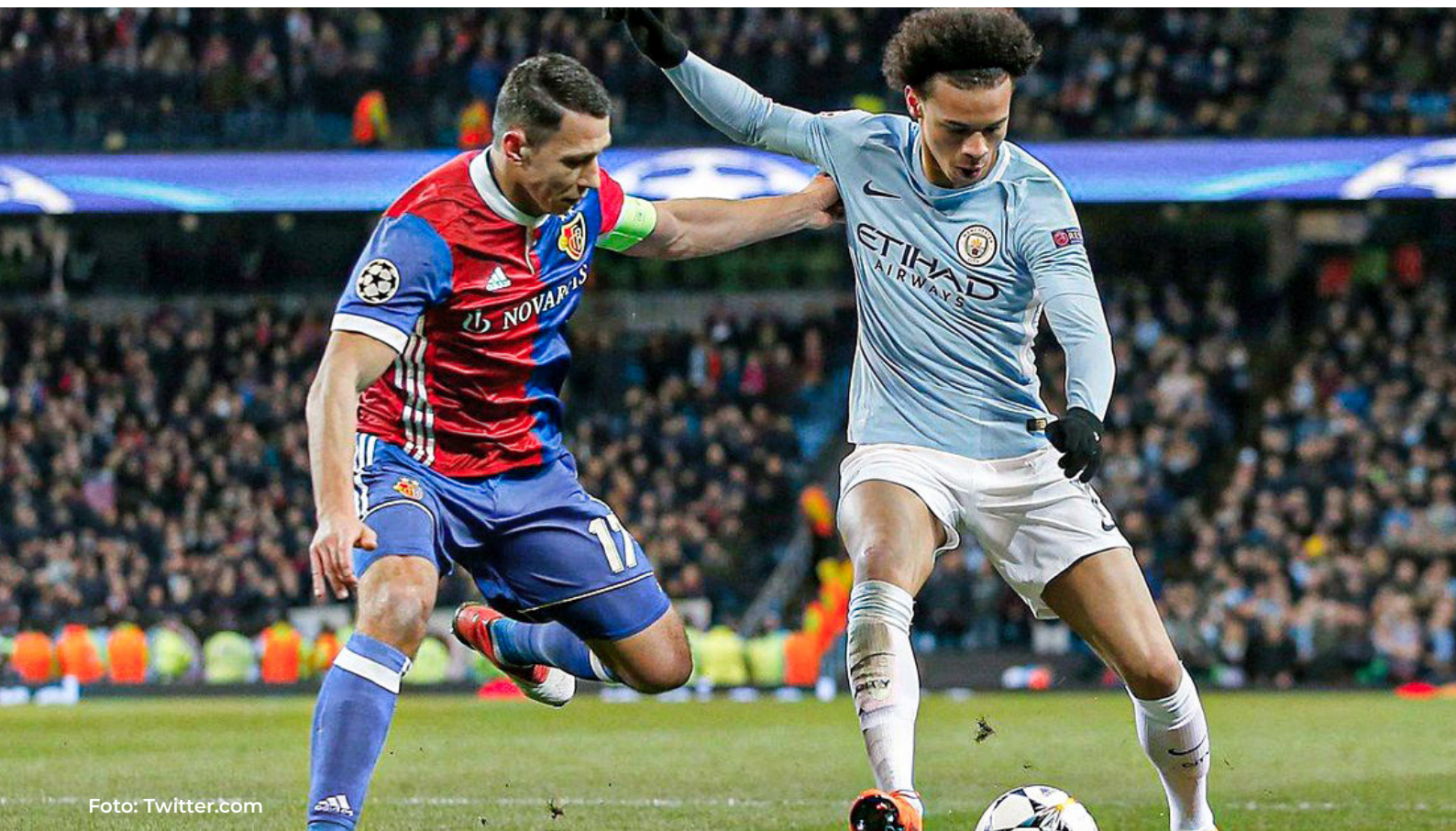

Foto: Twitter.com

”

VĚCI SE SAMOZŘEJMĚ MUSEJÍ SEJÍT TAK, ABY TO KLAPLO.

nespletu se, pokud řeknu, že o dres Cristiana Ronalda byla v kabině rvačka. Koho sis vlastně ukořistil ty?

Jak jsme měli toho portugalského trenéra, tak on od něho sehnal ne jeden, ale několik dresů a dal je všechny těm svým asistentům, takže to nás celkem nepobavilo (smích). Z těch dvou zápasů mám Kroose a Sergia Ramose. Při odvetě jsem se ho po zápase zeptal, říkal: Jasně dám ti ho vevnitř. Dlouho nešel, tak jsem si říkal, prdím na to, ale pak jsem se vrátil, protože s Realem se nehraje každý víkend (smích). Šel kolem mě někdo od nich z klubu, tak jsem se připomněl a nakonec ho někdo přinesl. Jsem rád, že jsem to hecnul, je to hezká památka (úsměv).

Máro, když se člověk podívá na odehranou minutáž, kterou momentálně máš v Augsburgu, nebylo lepší zůstat v Basileji, kde jsi byl kapitánem a nezpochybnitelnou veličinou základní sestavy, zatímco v Německu zažíváš situaci, na kterou zvyklý nejsi?

Moc rád na to odpovím. V Basileji jsem byl šest sezon, pozice skvělá, jak říkáš, kapitán týmu. Ta jednání o prodloužení probíhala, nabídku jsem dostal. Bylo mi 31, měl jsem možná poslední možnost zkusit něco jiného. Ve Švýcarsku hraješ 4 x za sezonu s každým týmem, velkou výhodou byly evropské poháry. Vize do budoucna už ale není tak růžová, hodně se zhoršil koeficient, navíc Basilej musela utahovat opasky a zabudovávat mladé hráče. A já se prostě rozhodnul pro fotbalovou novou výzvu, chtěl jsem zkusit něco nového. Povedla se Bundesliga, takže skvělé. Toto období pro mě je těžší, pozici mám samozřejmě úplně jinou, ale vůbec toho ne-

lituju. Dostal jsem se do nového prostředí, můžu zjistit, jak to funguje v Bundeslize. Když to vezmu zpátky, mohl jsem další dva roky být ve Švýcarsku a pak se zřejmě vrátit do Česka, to chci rozhodně. Ale u mě vyhrálo sportovní hledisko a i když se mi momentálně nevede tak, jak bych chtěl, v tu chvíli byl pocit jednoznačný. Basilej mě připravila krásnou rozlučku, bylo to fajn.

Musím se zeptat na klub tvého srdce, a to SK Slavia Praha. Co říkáš na výkony týmu Jindřicha Trpišovského, protože takovou dominanci, jakou současný tým předvádí, tu jste neměli ani vy s týmem, u kterého jsme začali náš rozhovor?

Kouká se na to krásně. Slavie v posledních letech je absolutní fenomén, to, co se tam podařilo vybudovat, je zásluha všech lidí, co tam jsou. Nádherně si to sedlo. Pro mě jako pro slávistu je to prostě nádhera, fandím tomu a jsem strašně rád za to, kde ten klub je. Držím palce, ať to vydrží, co nejdéle.

Při výročí 125. let klubu ses dostal do novodobé nejlepší jedenáctky klubu společně se Simonem Delim na stoperu. Já vím, že vrátit se do klubu je tvoje velké přání. Samozřejmě, nezáleží to všechno jen na tobě, ale byla už nějaká komunikace o tvém návratu do Edenu?

Je to pěkně dlouhá doba, hrozně se toho ve Slavii změnilo, lidi jsou tam noví. Slavia je velice úspěšná, což je paráda. Samozřejmě za mě, kdybych se vracel do Česka, o čemž už s rodinou mluvíme, protože jsme dlouho venku, tak Slavia pro mě klub číslo jedna. Věci se samozřejmě musejí sejít tak, aby to klaplo. Není to v tomhle jednoduché, uvidíme, co se povede.

- 1 Hudba, která tě před zápasem nakopne**
Fort Minor - Remember the name, Axwell \wedge Ingrosso - Dream bigger
- 2 Oblíbený seriál**
Hra o trůny, La Casa de Papel, Narcos
- 3 Co si rád dáš k jídlu, když se trenér nedívá?**
Pořádněj hamburger s hranolkama, ale to je fakt výjimečně.
- 4 Jméno stadionu, kde bys rád odehrál poslední profesionální zápas**
Miluju Old Trafford, ale odpovím reálněji - vyprodaný Ďolíček.
- 5 Nejlepší fotbalista, se kterým jsi kdy hrál**
Dominik Mašek
- 6 Jsi singl, na baru sedí holka. Jaká bude první věta, abys ji zaujal?**
Nejsem singl, do baru se nesmí a v této disciplíně jsem nikdy moc dobrej nebyl.
- 7 Nejlepší kanadský vtip z kabiny**
Líbilo se mi, jak nachytali Denise Granečného v Emmenu, kdy měl zhluboka vydechnout trubičkou a do obličeje mu vyjely saze.
- 8 Kde byla tvá nejlepší dovolená?**
Každá dovolená je skvělá, protože je vždy jiná.
- 9 Co má trenér udělat, aby z toho na soustředění byl ideální den?**
Miluju fotbal, takže nechat mě hrát celý zápas. Nemám rád, když se na soustředění nic neděje.
- 10 Dáváš si pozor, abys při rozhovoru neřekl „tak určitě“?**
Tak určitě ANO
- 11 Co si představíš pod slovem žongl?**
Když se řekne žongl, představím si sebe s míčem na plácku před domem, kde jsem vyrůstal. A když se řeknou tři žongly, tak Petra Radu.

NENÁPADNĚ VZNIKLÝ VLÁDCE BULHARSKÉHO FOTBALU

Fotbaloví fanoušci ve střední a západní Evropě jsou zvyklí, že vznik jejich milovaného klubu se odehrál na zlomu 19. a 20. století. V oblasti Balkánu je tomu však jinak. Tamní nejslavnější týmy jako Steaua Bukurešť, Crvena Zvezda Bělehrad či Levski Sofia si připsaly první velké úspěchy na mezinárodním poli až v období po 2. světové válce. Určitou souvislost s tím má i složitá historie celého Balkánu. Například dělení území jednotlivých států trvá až do dnešní doby. I v Bulharsku začal být profesionální fotbal tématem až po roce 1945.

Autor:

Jan Klásek

Foto: Ludogorets Razgrad

„LUDOGOREC A ZAHRANIČNÍ KOUČ – MISE NEMOŽNÁ.“

LIST TRUD PO PŘÍCHODU PAVLA VRBY

V tomto roce také vznikl klub Ludogorec Razgrad. Stalo se tak spojením dvou klubů - v jeden tým se spojily Beli Lom a Botev. Místo dvou fotbalových příběhů se tak najednou psal jeden. Jednalo se o spojení dvou vesnických klubů z oblasti Ludogorie. Historie klubu se začala psát ve třetí bulharské fotbalové lize. Fanoušci z jiných oblastí Bulharska tak klub nijak výrazně neregistrovali.

Suverénně nejúspěšnějším bulharským týmem té doby byl hýčkaný armádní klub CSKA Sofia, jemuž sekundoval rival a na jistou dobu nástupce na fotbalovém trůnu Levski Sofia. Tento klub mimochodem rovněž vznikl spojením s dalším městským rivalem - své existence se tehdy dobrovolně vzdal Spartak Sofia. Tento postup není na Balkáně ničím výjimečným a řečeným postupem řada týmů utíkala fotbalovému hrobníkovi z lopaty. Později se něco podobného konalo také v Razgradu.

Pokud se podíváme na Razgrad jako celek, nevidíme příliš velký potenciál pro sportovní růst. Město na severovýchodě Bulharska se velikostně dá přirovnat například ke stře-

dočeské Příbrami. Region v poválečném období proslul častými konflikty rodilých Bulharů s tureckou menšinou a zbytek se od něj do jisté míry distancoval. Bulharská metropole Sofie je vzdálena takřka čtyři stovky kilometrů a i to dělá částečně celý region svérázným krajem na periferii. Nic z toho však nezabránilo vzniku nové bulharské fotbalové jedničky.

Tento nenápadný fotbalový klub zažil první velký zlom v roce 2006 a hned se paradoxně jednalo o zánik. Smutná událost se odehrála patrně opět kvůli kontextu tehdejší doby. Celý svět procházel ekonomickou krizí a balkánská oblast patřila k těm nejpostiženějším. V případě fotbalu v Razgradu vše vyvrcholilo oznámením zániku právě v tomto roce. Do toho se však objevila dvojice fotbalových nadšenců Aleksander Aleksandrov a Vladimir Dimitrov. Tito dva pánové byli původci toho, že fotbal v Razgradu zcela nezemřel.

Klub se před svým zánikem jmenoval FK Razgrad 2000 a jeho situace se dala trochu srovnat s někdejší příběhem Bohemians 1905, jež byl vylepšen ještě válkou s klubem

Foto: Ludogorets Razgrad

ze Střížkova, který si vzal tuto fotbalovou značku rovněž za svou. Bulharská verze tohoto zmrtvýchvstání má však ze sportovního hlediska širší rozměr, což ukazují následné fotbalové výsledky.

Skutečná pohádka fotbalového Razgradu se začala psát v roce 2010. Sem se totiž datuje příchod bohatého podnikatele Kirila Domušjeva, majícího za zády farmaceutický koncern Huvepharma. Zde došlo nejprve k obnově fotbalové značky a v médiích se opět mohlo číst o klubu Ludogorec Razgrad. Celé jméno bylo PFK Ludogorec 1945 Razgrad. Prvním dílčím cílem se stal postup do nejvyšší bulharské fotbalové soutěže.

To se možná trochu překvapivě podařilo hned na první pokus. V roce 2011 ho tak museli fanoušci definitivně začít vnímat. Pohádka však zdaleka neskončila. V předchozích dvou sezonách slavil bulharský titul klub Litex Loveč a nikdo nečekal přílišný vzrát událostí. V sezoně 2011-2012 se však ustanovil bulharský fotbalový vládce kralující až do dnešní doby.

Jako nováček nejvyšší bulharské fotbalové soutěže (A-grupy) oslavil Ludogorec Razgrad hned ve své první sezoně mistrovský titul. Velkou tamní euforii umocnilo získání bulharského poháru a následné vítězství v Superpoháru. Klub, jehož hráči ještě nedá-

vno museli sledovat profesionální fotbal pouze v televizi, se najednou objevil v evropských pohárech. V následujícím ročníku obhájil domácí titul, když v závěrečném kole předstihl Levski Sofia. Ta tím zažila v přímém přenosu fotbalovou potupu. Nedávno zapomenutý klub jí vystavil stopku v cestě za vytoženým titulem.

Švýcarská Basilej sice Razgradu zamezila v postupu do hlavní soutěže Ligy mistrů, ale následoval velmi povedený podzim v Evropské lize. Tam mužstvo vyhrálo základní skupinu, přičemž za sebou nechalo například i slavný nizozemský klub PSV Eindhoven. Nádherný fotbalový příběh se však stále nenacházel na úplném vrcholu. Na podzim 2014 se tým ukázal v Lize mistrů. Cestoval k němu například i slavný Real Madrid a body ztratil na bulharské půdě anglický Liverpool. Na radosti neubíralo ani nucené působení na stadionu v Sofii, neboť jejich domácí stánek nesplňoval základní evropské standardy.

Vzhledem k velikosti a počtu obyvatel tamního regionu se nikdy nedá očekávat vybudování stadionu rovnajícího se velikostí stánkům v Sofii. Dnešní stadion v Razgradu má oficiálně kapacitu 8000 diváků, přičemž některé zdroje uvádí, že se na něj vejde pouze 6500 lidí. Dá se tedy očekávat i obnovený příchod časů nuceného pohárového působení například v bulharské me-

Foto: Ludogorets Razgrad

tropoli. K Razgradu nebudou funkcionáři UEFA tak milosrdní, jak tomu bylo například v případě slovenské Žiliny v sezoně 2010-2011, kdy se slovenský tým zatím naposledy podíval do elitní evropské klubové soutěže.

Během svých dosavadních evropských působení však Ludogorec zlákal do hlediště i fanoušky jiných klubů. Hlavní fáze Ligy mistrů zůstává totiž stále v bulharských fotbalových poměrech něčím nestandardním. Konzervativní fanoušci budou patrně vždy mluvit o Ludogorci Razgrad jako o uměle vybudovaném klubu bez patřičné tradice. Musíme však také brát ohled na fakta.

Posledních devět titulů v nejvyšší bulharské fotbalové soutěži se slavilo v Ludogorec areně a jedná se o tým, o němž se v Evropě ví. Na soupisce dnes najdeme i hráče z dříve nemyslitelných zemí. Své zástupce zde totiž mají Brazílie, Senegal či Nizozemsko. To dokazuje stále i slušný ekonomický potenciál a soupeři z domácí soutěže ví, jak těžké bude současného neomezeného vládce bulharského fotbalu v tabulce předčít a vystřídat ho na tamním trůnu.

Příliš radosti zatím Ludogorec Razgrad nepřinesl českému fotbalu. První velká konfrontace se konala v létě 2016, kdy se s ním střetl nejúspěšnější český tým poslední dekády v play-off Ligy mistrů. Viktoria Plzeň

na něj nenašla recept ani v jednom zápase a musela si tak nechat zajít chuť na zápasy s Arsenalem či Paris Saint-Germain. Zatím poslední českou zkušenost má s Razgradem někdejší trenér Plzně Pavel Vrba.

Ten hledal po dvou úspěšných štacích na západě Čech novou výzvu a zlákal ho právě ambiciózní klub z Bulharska. Smlouvu zde podepsal na sklonku roku 2019, přičemž s ním vedení klubu počítalo až do léta 2022. Český trenér však doplatil na zvýšené ambice Ludogorce. První trhlinou na jeho účinkování byl neúspěch v boji o Ligu mistrů. Postup do hlavní soutěže se nepovedl a někdejší kouč české reprezentace se měl vykoupit v podzimních bojích v základní skupině Evropské ligy. Tu však nedostal příležitost ani dokončit. Lavičku Ludogorce vyklízel český trenér už v říjnu 2020.

Pokud budeme hledat nejvýraznějšího vládce domácí fotbalové soutěže v rámci Evropy během tohoto desetiletí, bude Ludogorec Razgrad výrazným adeptem na vítězství. Před patnácti lety se v Razgradu o profesionálním fotbale mluvilo jako o něčem nedosažitelném. Nyní se jeho jméno musí skloňovat v superlativech.

POHÁDKA O SULTÁNU A FALEŠNÉM KLUBU

Autor:
Jaroslav Syrový

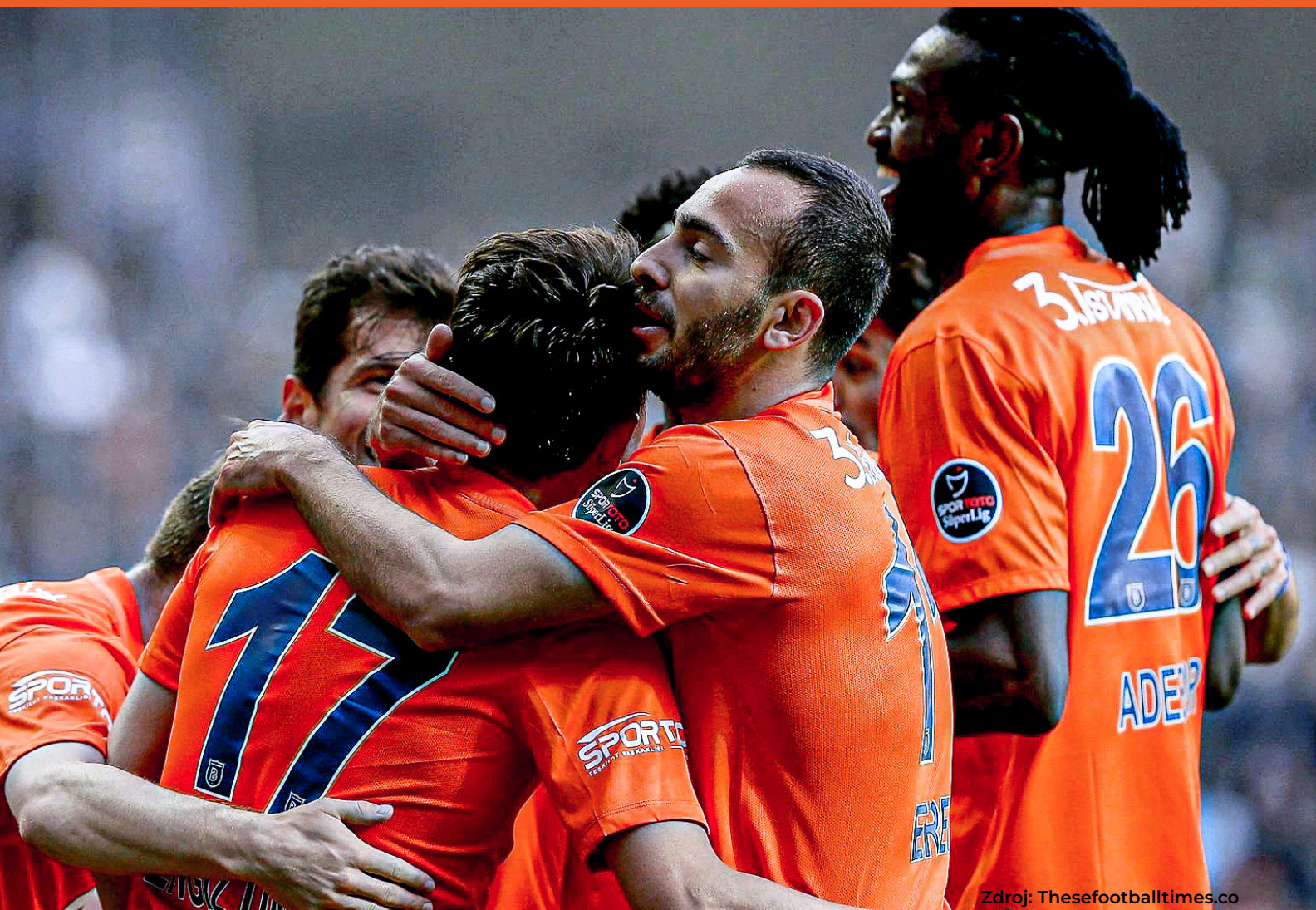
TURKISH AIRLINES

TURKISH AIRLINES

UEFA
EUROPA
LEAGUE

UEFA
EUROPA
LEAGUE

19

Zdroj: Thesefootballtimes.co

Turecké město Istanbul dělí Evropu od Asie. Unikátností je, že se rozkládá na obou těchto kontinentech při pobřeží Bosporské úžiny. Od pradávna bylo toto město považováno za bránu Orientu a jednu z nejdůležitějších kupeckých a obchodních křižovatek. Vždy tu bylo rušno. Není se čemu divit. Vždyť městská aglomerace čítá bezmála 14,4 mil obyvatel.

Tato metropole nepřála jen obchodu. Jeho nedílnou součástí je i bohatá sportovní tradice. A nejen ta fotbalová. Postrach doma i v zahraničí nahání například basketbalové kluby Galatasaray nebo Fenerbahce. Vlastně jsou to sourozenci a odnože slavných fotbalových klubů z Istanbulu. Jsou to mužstva s přes sto let dlouhou tradicí. Třetím do party městských rivalů je Besiktas. To je trojlístek stálic turecké nejvyšší ligy. Společně vybojovali pro největší město země neuvěřitelných 56 mistrovských titulů.

Daleko za nimi se krčí další dva istanbulské celky. A to Karagümrük s Kasimpasou. Sice jsou přibližně jen o dvacet let mladší než tři zmíněné celky, avšak zastíněny v jejich slávě. Ale to není vše! Ještě tu máme šestého člena do party. Oproti zbylým celkům, můžeme říci naprostého fotbalového cucáka.

Jedná se o Basaksehir a rádoby pohádkový příběh tohoto celku, který je podporovaný vládou a jen hrstkou fanoušků, vám nyní rád poodhalím.

ISTANBULSKÉ PRVOLIGOVÉ KLUBY

(PODLE ROKU ZALOŽENÍ V ROČNÍKU 2020/21)

1903 Besiktas JK

1905 Galatasaray SK

1907 Fenerbahce

1921 Kasimpasa SK

1925 Fatih Karagümrük SK

1990 IBB SK

Vše začalo léta páně 1990 z iniciativy tehdejšího starosty Sözena, který se rozhodl sloučit několik sportovních celků vlastněných městem. Vznikl tak Istanbul Büyükşehir Belediyesi Spor, tedy Sportovní klub metropole Istanbul. IBB začal ve čtvrté lize. Okamžitě začal stoupat do vyšších pater. Do druhé ligy přišel v roce 1993. O dva roky později sice přišlo zbrzdění a pád zpět do ligy třetí, ale ne na dlouho. V 97. roce se opět vrátil

do druhé ligy a jako staronový druholigista se dostal rovnou až do finálového play-off, kde bojoval o premiérový postup mezi elitu. Zatím neúspěšně.

Celé desetiletí pak klubu trvalo tento úspěch zopakovat. V roce 2006 celku jen těsně uteklo další play-off. O rok později už byli 100% úspěšní a poznali, jak chutná první liga. Lví podíl na postupu mezi elitu měl trenér Abdullah Avcı. Ten si už předtím připsal zásluhy s mládežnickou reprezentací, když dovedl tureckou U17 k titulu mistrů Evropy v roce 2005 v Itálii.

Klub si v Süper Lig vedl herně vcelku obstojně, vždy se držel ve středu tabulky. Klubový rychlý vzestup měl však nežádoucí účinky. IBB se sice nacházel v baště fotbalu a jak známo, turečtí fanoušci jsou pověstní svou bouřlivou atmosférou na stadionech. Ale zde tomu bylo jinak. Prim v Istanbulu hrály od počátku již zmíněná "vyšší trojice". Jak na hřišti, tak v hledišti. Klubu se nikdy nepodařilo získat solidní fanouškovskou základnu. Istanbulští fans konkurenčních klubů, ale i běžní obyvatelé tento celek nenáviděli.

Proč se IBB stal nejnenáviděnějším klubem v zemi? V zásadě jde o jeho dlouholeté vazby na město. Zastupitelstvo Istanbulu chtělo stůj co stůj klub udržet. Jeho chod byl tedy štědře podporován městskou kasou, potažmo všemi obyvateli města jako-

žto daňovými poplatníky. Klub zprvu neměl svůj stadion. Domácí zápasy hrál hned v několika stáncích. Vše se změnilo, když si mužstvo připsalo status prvoligista. I když celek neměl doposavad bůhvíjakou návštěvnost, byl na náklady města přesunut do špičkového olympijského stadionu Atatürk s kapacitou přes 76 tis. míst. Jenže klub největší turecký stánek, jenž byl otevřen teprve v roce 2002, nedokázal vyprodat. Naopak se musel spokojit jen s přibližně 5% obsazeností tribun.

VÍTE, ŽE?

...kontroverzní politik Erdogan vyrůstal v chudinské čtvrti Kasimpasa, kde v mládí poloprofesionálně hrál fotbal. Dokonce přišla nabídka od Fenerbahce, profesionálního istanbulského klubu, jenž chtěl získat jeho služby. Jenže jeho přísný otec tomu zabránil. Fotbalu se však aktivně věnoval dále, až do svých 28 let. Poté se naplno věnoval politice. Kasimpasa na jeho počest pojmenovala po něm svůj stadion.

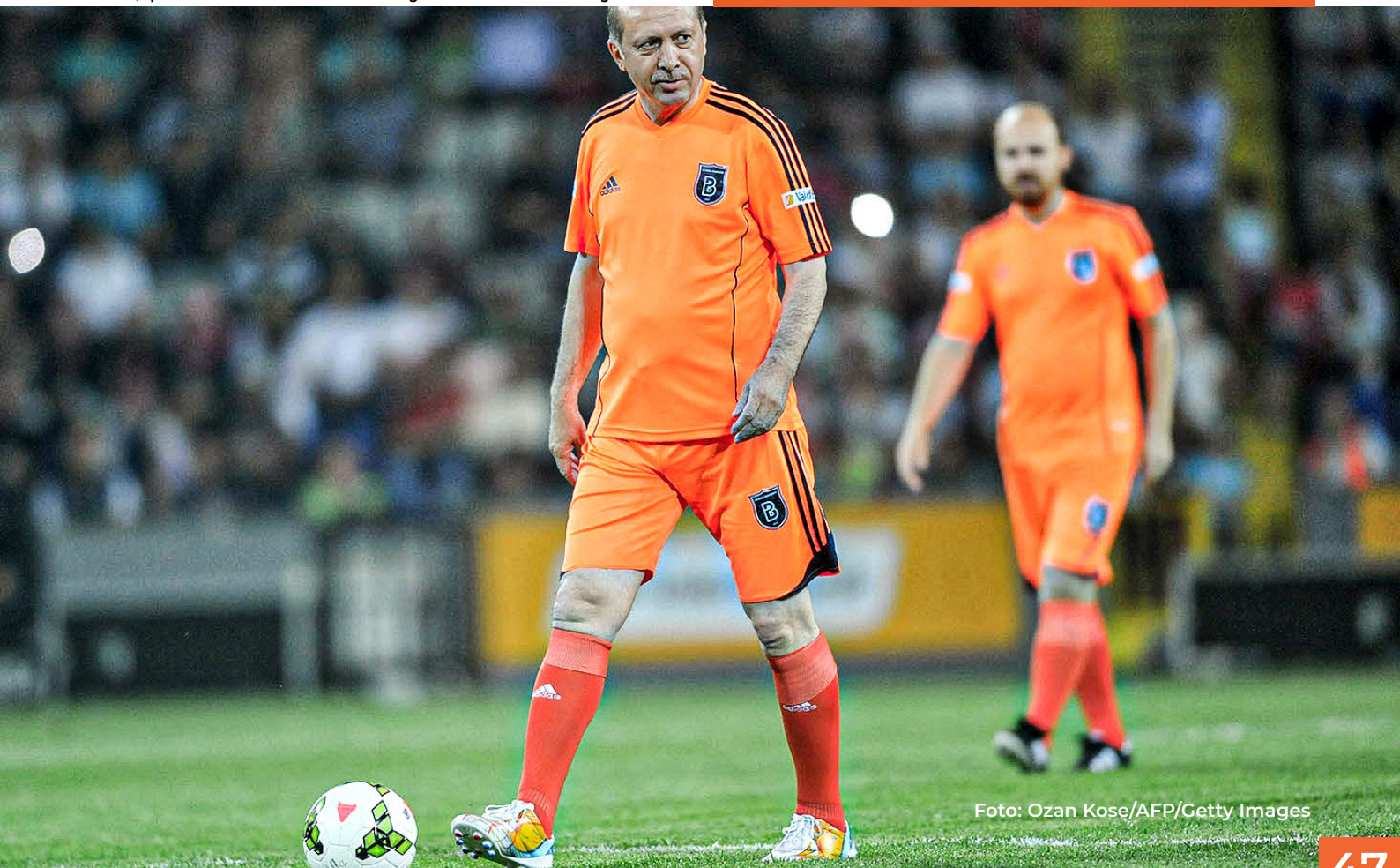

Foto: Ozan Kose/AFP/Getty Images

K tomu koncem roku 2011 trenérské kormidlo opouští lodivod Avcı, který přijal nabídku tureckého národáku. Můžeme říct, že toto byl počátek regresi, který vyústil v roce 2013 až k sestupu. Nenávist obyvatel byla však tak silná a dál rostla, že noví kandidáti na post starosty největší turecké metropole ve svých předvolebních slibech tvrdili, že klub po svém zvolení zruší.

Po roce stráveném v druholigových vodách se mužstvo vrací zpět do Süper Lig. V červnu 2014 pod oním nátlakem, avšak díky kompromisu zastupitelů a vedení ligy je pouze přeorganizováno, protože Turecká fotbalová federace se nechtěla zbavit vítěze 1. ligy. Z městské samosprávy tak přechází na ministerstvo mládeže a tělovýchovy. Na scénu vstupuje pod současným názvem – Istanbul Basaksehir, ale s novým logem.

Přesouvá se do čtvrti, podle níž byl přejmenován. Zároveň končí fraška o domovském stánku. I když končí... Klub opouští Olympijský stadion a stěhuje se se o pár kilometrů severovýchodně do zbrusu nového, moderního stánku, vybudovaném přímo pro modro oranžový celek. Stadion s kapacitou necelých 18 tis. míst, jenž je pojmenován po úspěšném tureckém trenérovi Fatihu Terim, stál okolo 1,7 mld. Kč. Ale návštěvnost je stále bídá a to je ještě větší část vstupenek rozdána sponzorům a do místních škol.

Toto vše jen umocnilo všeobecnou nenávist. Navíc nové útočiště, kde nyní sídlí klub, je moderní satelitní čtvrť, vzdálená přibližně jen 30 km od centra Istanbulu. A do našeho příběhu v tuto chvíli vstupuje onen Sultán. Tuto čtvrť nechal vybudovat v 90. letech během svého působení ve funkci předsedy vlády nynější prezident Erdogan. I proto je silně zabýdlena členy jeho strany AKP.

Není se čemu divit, že kontroverzní prezident se přičinil a stál u nového zrodu Basaksehiru. Ostatně to i otevřeně potvrdil. Tím však politické vazby nekončí. Například někdejší bývalý kapitán klubu Emre Belözoğlu nebo prezident klubu Gümüşdag byli členy AKP. Navíc druhý jmenovaný se přičinil do prezidentovy rodiny, vzal si neteř první dámy. Také má úzké vazby na Tureckou fotbalovou federaci. Když k tomu přičteme, že Erdoganův osobní lékař, posléze ministr zdravotnictví Koca, je majitelem sítě nemocnic Medipol, která se s pětiletou štědrá smlouvou stala hlavním sponzorem klubu, tak se nelze divit, že odpůrci klubu mu posměšně přezdívají FC Erdogan.

Jasně vazby byly vidět již při slavnostním otevření nového stadionu. Erdogan nastoupil ještě jako premiér k exhibičnímu zápasu, ve kterém sám dal hattrick a jeho tým zvítězil 9:4. Na zádech oranžového dresu měl symbolické číslo 12, jelikož týden po

Foto: Daily Sabah

Foto: UEFA

zápase byl jmenován dvanáctým tureckým prezidentem. A na počest této události Basaksehir vyřadil toto číslo ze soupisek, takže ho už nikdo nebude moci nosit.

Nezájem a antipatie fanoušků klubem, zdá se, nikterak necloumají. Od návratu do nejvyšší turecké ligy mají Sovy jen ty nejvyšší ambice. Do svých spárů chtěli lapit mistrovský titul. A také se pohybují na špici tabulky. Celek se rovněž zaměřuje na rozvoj mládeže. Hráči se mohou těšit z nadstandardní péče, jelikož tréninkové zařízení je nejlepší v zemi. Basaksehir se pyšní i velmi chytrou přestupovou politikou.

Musím zmínit, že ještě v první éře klubu tu například válel slovenský kanonýr Filip Hološko, který hostoval z Besiktase. Nebo naopak neválel a marodil jeho reprezentační kolega Róbert Vittek. Po přestěhování to však byla jiná. Ve zbohatlické čtvrti se postupně zabydlely takové dřívější hvězdy ev-

ropských trávníků jako útočníci Abeybayor nebo Demba Ba, křídlo Robinho, záložníci Inler, obránci Clichy či Škrtel.

Je škoda, že jsem vám tu nemohl více povyprávět, jak tito borci bojovali v evropských pohárech. Byli jste ochuzeni o nevídanou událost v Lize mistrů, kdy musel být zápas proti PSG přerušeno a dohráno o několik dní později. Jak se klubu podařilo v loňské sezoně získat s předstihem svůj první mistrovský titul a jak se naopak v letošní sezoně celku tristně nedaří.

Onu fotbalovou krásu předčila mohutná ochránářská křídla tureckého prezidenta Erdogana. Pokud bude přetrvávat silná podpora z vysokých míst, neomezená finanční záštita a budou se množit prapodivná rozhodování v zápasech tamní nejvyšší ligy, tak přítomnost tohoto istanbulského klubu bude vzbuzovat silné emoce a nenávist i nadále.

Autor:
Michael Skudrzyk

Z PÁTÉ LIGY

DO LIGY MISTRŮ

Foto: bundesliga.com

„V LETOŠNÍ SEZONĚ PO ODCHODU KLÍČOVÉHO KANONÝRA TÍMA WERNERA LIPSKO POTVRZUJE, ŽE SI VYDOBYLO STABILNÍ POZICI MEZI PŘEDNÍMI KLUBY BUNDESLIGY.“

RasenBallsport Lipsko bylo založeno v roce 2009 jako čtvrtý fotbalový klub dotovaný výrobcem energetických nápojů Red Bull a za svou ještě velmi krátkou existenci zažilo mimořádně rychlý vzestup mezi německou i evropskou špičku. V sezoně 2009/10 začal nově založený klub hrát Oberligu Nordost Süd, pátou nejvyšší německou soutěž. Díky čtyřem postupům v prvních sedmi letech existence klub z východu Německa od sezony 2016/17 hraje mezi německou elitou.

V premiérové sezoně v Bundeslize RB Lipsko překonalo všechna očekávání. Jako první nováček v historii německé nejvyšší soutěže nepoznalo v úvodních 13 kolech přemožitele a skončilo na druhém místě tabulky, čímž se po znovusjednocení Německa stalo prvním účastníkem Ligy mistrů z bývalé NDR. Poté sice přišla na poměry Lipska horší sezona, která skončila šestým místem, hned ale následovala dvě třetí místa se ziskem 66 bodů.

V letošní sezoně po odchodu klíčového kanonýra Tíma Wernera Lipsko potvrzuje, že

si vydobylo stabilní pozici mezi předními kluby Bundesligy za dominujícím Bayernem Mnichov. V éře mezi elitou už Lipsku chybí pouze trofej. Nejbližší k ní bylo v roce 2019, kdy Die Roten Bullen ve finále DFB

Pokalu podleli Bayernu. Na první pohled to může vypadat na pohádkový příběh. Vše ale není jen zalité sluncem.

Transparenty hanobící klub, vulgární pokřiky, pískání, házení šroubů na hrací plochu či v extrémních případech dokonce útoky kamením na klubový autobus, napadání fanoušků Lipska nebo uříznutá hlava býka na stadionu. To jsou jen některé projevy nevráživosti německých fotbalových radikálů, se kterými se Lipsko muselo především v začátcích působení v Bundeslize potýkat. Kdo za těmito útoky stojí? Především tvrdá jádra německých fanklubů se rázně staví proti komercializaci fotbalu a silně lpí na tradici. Lipsko však v Německu nemá v oblibě ani umírněnější fotbaloví příznivci, kteří klub považují za uměle vytvořený produkt, jemuž chybí romantičtější příběh založení.

„KLUB MÁ JASNOU FILOZOFII, NEROZHADUJE PENÍZE, ALE ZÍSKÁVÁ A ROZVÍJÍ TALENTY, KTERÉ BY SI MOHLY DOVOLIT I JINÉ KLUBY BUNDESLIGY.“ (RALF RANGNICK)

Takový úhel pohledu ale nemusí být úplně spravedlivý. Lipsko si za svou práci rozhodně zaslouží větší respekt. Klub si „nekupuje“ úspěch přeláčením slavných jmen ani nevykupuje konkurenci, ale velmi systematicky pracuje s mladými hráči. Lipsko tak hvězdy spíše vychovává, než kupuje. Kdo předtím, než zazářil v Lipsku, znal například Angelina, Dayota Upamecana nebo Marcela Sabitzera? Strategii klubu vysvětlil bývalý sportovní ředitel Ralf Rangnick následujícími slovy: „Klub má jasnou filozofii, nerozhazuje peníze, ale získává a rozvíjí talenty, které by si mohly dovolit i jiné kluby Bundesliga.“ Z hráčů do pole najdeme v současném kádru Lipska jediného třicátníka. Je jím slovinský záložník Kevin Kampl.

Lipsko tak hvězdy spíše vychovává, než kupuje. Kdo předtím, než zazářil v Lipsku, znal například Angelina, Dayota Upamecana nebo Marcela Sabitzera? Strategii klubu vysvětlil bývalý sportovní ředitel Ralf Rang-

nick následujícími slovy: „Klub má jasnou filozofii, nerozhazuje peníze, ale získává a rozvíjí talenty, které by si mohly dovolit i jiné kluby Bundesliga.“ Z hráčů do pole najdeme v současném kádru Lipska jediného třicátníka. Je jím slovinský záložník Kevin Kampl.

Klubem už za jeho krátkou historii stihl projít i jeden český fotbalista. Byl jím Patrik Schick, který na východě Německa hostoval v sezoně 2019/2020 a podílel se na postupu do semifinále Ligy mistrů, největším úspěchu v dosavadní historii klubu. Ve 22 zápasech pod vedením progresivního kouče Juliana Nagelsmanna český útočník vstřelil 10 branek. Lipsko sice pětadvacetiletého hráče nevykoupilo, ale během nepovedeného angažmá v AS Řím mu posloužilo jako skvělé místo pro restart kariéry, o čemž svědčil zájem mnohých klubů z předních evropských lig.

cistyfotbal.cz

SPOLEČNĚ ZA ČISTÝ FOTBAL!